

Prolog

til Fossegrimens 60 års jubileum.

Vel mött hver og en, velkommen skal dere være.
Vi har jubileumsfest idag til Fossegrimens ære.
For riktig lenge siden - det var i tjue-fire,
var det to sanger-venner som sådde den første spire.
I Fossum krets startet Enger og Tönsberg et kor.
Og interessen for sang viste seg å være stor.
Sangövelsene var i private hjem til og begynne med.
Men etter hvert fikk de et større tilholdssted.

Johan Enger ble korets første dirigent.
Han var freragende, ja, kort sagt - eminent.
For korsangen gikk han inn med entusiasme og flid.
Han jobbet gratis og brukte mye av sin tid.
Enger var pioneren som dro de tyngste lass.
Han var trofast mot koret og var alltid på plass.
Fossegrimen var hjertebarnet til Enger.
Hans innsats kan ikke måles i penger.

Et par ganger et års tid, hadde vi vikar.
Vi hadde Martinius Wiggen, i trettiårenetror jeg det var.
Noen år senere i en periode tok lærer Fuglstad koret.
Men Enger kom tilbake og tok fortsatt roret.
I ca. 30 år fikk vi beholde vår dirigent.
Men i mai - femti-fem - en ulykke hadde hendt.
Nå var han plutselig ikke iblant oss lenger.
Savnet var stort - vi skylder heder og takk til vår kjære Enger

Fra nå av ble Öyvind bedt om å overta.
Det var ikke lett, men vi tror det gikk bra.
Koret hadde gode, innövde tradisjoner.
Det kom godt med, for vi hadde ofte store ambisjoner.
Det hendte vi kastet oss ut i litt av hvert.
Og Öyvind terpet med oss til alle hadde lært.
Vårt repertoar omfattet både lette og krevende sanger.
Han var kritisk og nøye og gikk nok trött mange ganger.

Vi som har vært aktive i mange år
tenker ofte tilbake, vi husker som det var i går.
Spesielt alle jubileer som koret har hatt,
og alle de skipperetak som da ble tatt.
Vi arbeidet med programmene i lengere tid.
Alle gikk inn for oppgavene med iver og flid.
Ekstra øvelser foran opptredener hørte alltid med.
For når vi sto på podiet, måtte alle være beredt.

Seksti-årene gikk, og søtti-årene med,
med turer og oppdrag et eller annet sted.
Til Hamar vi dro på landssanger-stevne.
Vårt sang-opppdrag i Domkirken jeg gjerne vil nevne.
På Toneheim vi møttes hundrevis av sangere.
Det ble en felles opplevelse ingen vil angre.
De ytet sitt beste hver kvinne og mann,
i fra Finland, Sverige og vårt langstrakte land.

Opplevelser som dette, kunne jeg nevne i fleng.
Vi sangere føler oss beslektet, som en sammensveiset gjeng.
Som stemmeøver i årevis hadde Öyvind god støtte.
En stor takk til Vesla for alt arbeide hun utførte.
Sommeren søtti-ni ønsket Öyvind å trekke seg tilbake.
Et spenn på tjue-fire år er ganske mange dager.
Han fikk hyldest og takk som han ærlig hadde fortjent.
Nå måtte vi se oss om etter en ny dirigent.

Vi fikk yngre krefter ved en mann som het Rusten.
Som en nordavind tok han nesten ifra oss pusten.
Han var ivrig i tjenesten, men ble bare vel et år.
Fra januar i enogåtti en ny dirigent vi får.
Det var Sigmund, som fortsatt sitter ved roret.
Nå er det han som putter lærdom inn i koret.
Godt assistert av Bitten, som er hjelpedirigent.
En takk til dere begge - det er fortjent.

Fossegrimen er for bygda en kultur-spreder,
som underholder med sin sang forskjellige steder.
Vi er en forening som sprer hygge og glede,
i kirker, på stevner, ja, der folk er tilstede.
Å være medlem av et kor, gjør deg lykkelig og glad.
Du glemmer stress og mas etter en slitsom dag.
Alltid er det nye oppgaver som venter.
Det gir inspirasjon til både gutter og jenter.

Dette er i korthet Fossegrimens historie.
Vi har ikke tenkt å omgi oss med no'n glorie.
Men arbeide videre til bygdas beste.
Medgang har vi hatt - iallfall for det meste.
Økonomien har vært bra - vi har hatt folkets støtte.
Interesse og goodwill vi alltid møtte.
Jeg tror vi har nådd inn i bygdefolkets sjel.
Og håper at de i vårt arbeid fortsatt tar del.

Fossegrimen runder nå sine seksti år.
Det er helt ufattelig hvordan årene går.
Vi er fortsatt livskraftige, tross framskreden alder,
Er alltid på pletten når pliktene kaller.
En del tidligere sangere er møtt fram her idag.
La oss nå alle sammen hygge oss ilag.
Med de beste ønsker for koret, og at det fortsatt må gå bra,
gratulerer jeg med jubileet. La oss sangerhyldningen ta.